

Kočanski bla bla

Glasiło OŠ Kuteževo
2023/24

To šolsko leto končalo se je,
zato od vas poslavljamo se.

Pred koncem povemo naj vam še to,
da bilo nam je včasih težko, a vseeno zelo lepo.

Na koncu pokazal se je naš trud,
ko spričevala smo dobili in se priznanj veselili.

Zdaj pa zares poslavljamo se,
želimo vam dobro vse in lepe počitnice!

Monika Knez, 8. razred

Alja Šestan in Kaja Šestan, 5. r.

Mia Tavčar, Leona Zalar, 5. r.

I. september 2023 ... BLA BLA ... 24. junij 2024

Dobrodošli v šoli!

Dvanajst prvošolcev je 1. septembra 2023 pogumno vstopilo v prostore šole in prvič sedlo za šolske klopi. Učence in starše sta najprej pozdravili razredničarka in ravnateljica. Sledilo je prvo presenečenje - nastop čarovnika Romana, ki je poskrbel za marsikakšno začudenje in navdušenje učencev cele šole. Učence je obiskala tudi maskota Zavarovalnice Triglav - kuža Pazi. Na koncu je sledilo še sladko presenečenje - okusna torta.

Bled

V petek, 8. septembra 2023, so se učenci višjih razredov podali na Bled. S tradicionalnim plovilom pletno so se peljali do otoka sredi jezera. Tam so izvedeli marsikaj zanimivega, se sprehodili mimo cerkve in se vrnili na čoln. Tega lahko vozijo samo moški, ki izhajajo iz družin, ki so dobile potrdilo za vožnje še v času cesarice Marije Terezije. Srečali so tudi znanega glasbenika Saša Avsenika in se fotografirali z njim. Sledil je ogled blejskega gradu, na katerem so iskali kuverte z nalogami. Iz dobljenih črk so sestavili besedo. Rešitev je bila kremšnita, tipična blejska sladica. Poslovali so se od vodičev iz CŠOD in se polni lepih vtisov odpeljali domov.

Steklopihaška delavnica

S kolesi pri Novakovem mlinu

Občinski kros

Učenci so se udeležili tradicionalnega dogodka na Hribu svobode – občinskega krosa.

S ponosom lahko zapišemo, da so osvojili 6 odličij. Medalje so prejeli: drugošolki **Klara Celin** (1. mesto) in **Karin Celin** (3. mesto), tretješolka **Gaja Šestan** (1. mesto), iz petega razreda so bili uspešni **Alja Sestan** (1. mesto), **Pina Ujčič** (2. mesto) ter **Bine Fabec** (3. mesto).

Obiskal nas je Lipko

Učenci od prvega do petega razreda so si v Domu na Vidmu v Ilirski Bistrici ogledali glasbeno pravljico **Zvoki s severa**.

Predstava **Pikina velika pustolovščina** je bila zelo zabavna. Otroci so se naučili biti tiho kot paprika in so Piki pomagali prebuditi kačo. Skupaj so imeli celo pouk - ta je s Piko res nekaj posebnega!

Teden otroka je letos potekal pod naslovom Zakaji in zatoji radovednosti. V tem duhu je zato potekal tudi sprejem prvošolčkov, ki ga je pripravila Šolska skupnost učencev. Dvanajst nadobudnežev je z veseljem sodelovalo pri odkrivanju nenavadnih dejstev o živalih in drugih vsakdanjih vprašanjih. Ali veste, zakaj nastane mavrica in zakaj krokodil joče? Nekateri odgovori so lahko zelo zabavni, spet drugi nas presenetijo. Prvošolčki že vedo, zakaj hodijo v šolo, saj so sami povedali, da se bodo naučili pisati, brati in računati. Seveda so morali obljubiti, da bodo zgledni učenci in se bodo medsebojno spoštovali.

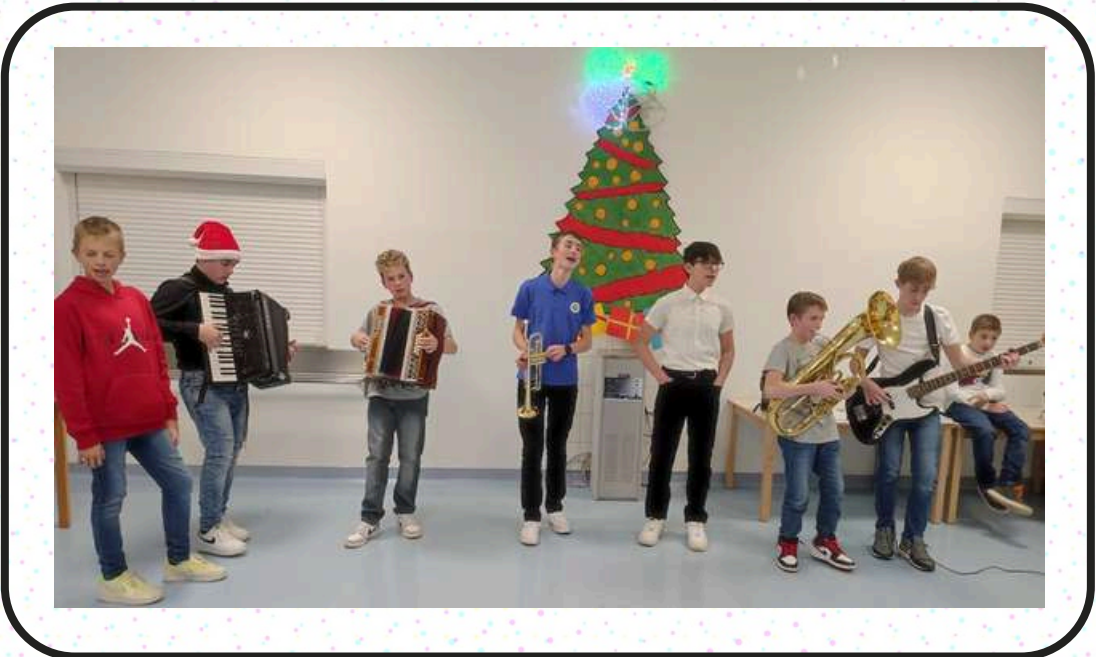
Tradicionalni slovenski zajtrk je letos v ospredje postavil žita. Projekt je potekal pod sloganom **Kruh za zajtrk - super dan.**

Tehniški dan

Božično-novoletni bazar

Učenci predmetne stopnje so decembra uživali na Glasbeni matineji in na drsališču ...

Obeležitev dneva samostojnosti in enotnosti ter božično-novoletnih praznikov

Dedek Mraz

V petek, 26. 1. 2024, so se učenci 4. in 5. razreda na povabilo Memorialnega centra **Lipa pamti** udeležili prireditve ob noči muzeja, ki je bila posvečena slovensko-hrvaškemu prijateljstvu. Lokalno kulturno dediščino so predstavili z glasbenimi in plesnimi točkami.

Obeležitev Prešernovega dne

Pust

Učenci razredne stopnje so se odpravili na pustni sprehod po Kuteževem oz. do Podgraj. Vaščani so se jih zelo razveselili in jih obdarili s sladkimi dobrotami.

Pustni ples

Učenci predmetne stopnje so se zabavali na plesu v maskah. Za najboljši maski sta bila izbrana Lana in Staš.

Koper

14. 2. 2023, so si učenci predmetne stopnje v **gledališču Koper** ogledali predstavo **Dnevnik Ane Frank**. To je bila plesna predstava, ki je govorila o Judih v času 2. svetovne vojne. Ana Frank, njena družina in prijatelji so se pred nacisti skrivali v prostorih očetovega podjetja na Nizozemskem. Predstavljena so bila Anina občutja, strahovi, stiske in zaljubljenost. Ko se je vojna bližala koncu, se je večal strah, a hkrati se je pojavilo upanje, da bodo rešeni. Tik pred koncem vojne so odkrili njihovo skrivališče in jih odpeljali v taborišče. Preživel je samo oče, ki je tudi objavil Anin dnevnik. Predstava nas opominja na grozote druge svetovne vojne in vojn sploh. Učenci so obiskali tudi **Pokrajinski muzej Koper**, ki so ga spoznavali s pomočjo lova na zaklad, in si ogledali mestne znamenitosti.

Gledališče Koper so obiskali tudi učenci razredne stopnje. Ogledali so si predstavo **Peter in volk** in spoznali prostore gledališča, npr. maskirnico in garderobo.

Velenje

Učenci predmetne stopnje so obiskali **Muzej premogovništva Slovenije**. V rudniški rov so se spustili z dvigalom iz leta 1888. V rudniku so nekoč delali tudi otroci in konji. Delo je bilo zelo naporno. Rudarsko malico so si privoščili v jedilnici, ki je kar 160 metrov pod zemeljskim površjem in je verjetno najgloblja jedilnica na svetu. Ogled so zaključili z vožnjo s premogovniškim vlakom. Videli so tudi, kako je izgledalo stanovanje rudarjev in spoznali običaj skoka čez kožo.

21. marca 2024 je učencem naše šole Zavarovalnica Triglav omogočila ogled poletov v Planici.

Otroški in mladinski pevski zbor pod mentorstvom Sare Česnik

Velikonočna razstava na Premu

Projekt Zero waste

Naravovarstveno obarvan dan je potekal na OŠ Antona Žnideršiča v Ilirski Bistrici, v ospredju dogodka je bilo učenje o odgovornem ravnanju z odpadki.

CŠOD Štrk pri Ptuj

V ponedeljek, 15. 4. 2024, so se učenci predmetne stopnje odpravili v šolo v naravi v CŠOD Štrk. Vsak dan so imeli zanimive aktivnosti, kot so na primer lokostrelstvo, plezanje, opazovanje vremena, delavnica o kurentih, preživetje v naravi, dragon boat na Ptujskem jezeru, ogled Ptuja in gradu, orientacijski tek itd. Delavnice so od njih zahtevale ustvarjalnost, sodelovanje, ob njih so se družili in zabavali. Poleg tega so imeli tudi večerne aktivnosti, med drugim so v četrtek pripravili zaključno prireditev, na kateri so stanovalci posameznih sob pripravili zanimive točke. Po končanem programu so jim pripravili disko zabavo in zavrteli so se ob slovenski glasbi. Odlično hrano sta jim kuhali kuharici, ki sta bili zelo veseli, ko so glasbeniki zaigrali kakšno poskočno melodijo.

Učenci razredne stopnje so obiskali Knjižnico Makse Samsa, čevljarstvo delavnico, Hodnikov mlin in čebelarški muzej.

Zaključek Bralne značke

Letošnji gost je bil Primož Suhodolčan, ki nas je zabaval s svojimi prigodami iz otroštva.

Tekmovanje iz znanja o prvi pomoči

Kulturni dan na Premu

Šola v naravi za prvo triletje v ČŠOD Fara

Čistilna akcija

Mreža šol Parka Škocjanske jame: Kongres mladih raziskovalcev

Osrednja tema: Zmanjševanje porabe
Nadarjeni učenci pod mentorstvom učiteljice Nine Kalc so predstavili idejo za zmanjševanje porabe, in sicer družabno igro iz odpadnega materiala.

V oddelku podaljšanega bivanja so se vključili v projekt **šolska vrtilnica**, ki poteka v okviru Ekošole. Spoznavali so rast rastlin, skrb za njih in pripravo terena za sajenje. Naučili so se tudi orientacije s pomočjo narave. Sejali so semena in izdelali sončno uro.

Obisk pri Martninovih

Gospa Kristina je učencem izbirnih predmetov pokazala kmetijo, predstavila delo na kmetiji, npr. striženje ovac, molžo, pridelavo sira in skute. Za konec jim je pripravila pravo domačo pogostitev.

Šolska prireditve S teboj mi je lepo

V četrtek, 16. maja, je na Osnovni šoli Podgora Kuteževo potekala prireditve S teboj mi je lepo. Učenci ter otroci iz vrtca so se pridno pripravljali na ta dogodek, v katerega so povezali svoje znanje in veščine, preteklost in sedanost.

Program so začeli z mislimi na stare čase, z ljudsko glasbo in plesom. Učenci 4. in 5. razreda so se ob spremljavi instrumentalistov predstavili z ljudskimi pesmicami Stric Andrejčkov, Sem deklica mlada, vesela in Kaj nam pa morejo. Folklorna skupina je zaplesala plesa »ta požugana« in »točak«. Pikapolonice in Levčki iz vrtca so pogumno zaplesali na pesem Psiček nima repka več, nato pa zapeli svoji himni. Učenci prvega razreda so deklamirali pesmici o prijateljstvu ter o babici in dedku ter zapeli Gradimo prijateljstvo. Skupaj z bodočimi prvošolci so pripravili še en pevski nastop. Zapeli so pesem En majhen mož. Člani gledališkega krožka so razkrili odgovor na vprašanje, koliko pik ima pikapolonica. Nastopili so z igrico Pikapolonica in pike. Devetošolec Rene Fabec je predstavil svojo prvo lastno skladbo z naslovom Pesmca. Skupaj z bratom Binetom sta jo zaigrala na trobento in bariton. Sledile so plesne točke, ki so navdušile občinstvo. Učenke plesnega krožka so zaplesale dva jazz plesa ter moderni jive. Da obvladajo plesne korake, so dokazali tudi učenci 8. in 9. razreda, ki so zaplesali bachato in ča ča ča, ter učenci 5. razreda s kavbojsko polko. Da ni dobra le v vodenju prireditve, temveč tudi v rapanju, je dokazala Nika Prosen. Skupaj z Mašo Peruzin sta odrapali pesem o ljubezni. Člani otroškega zbora so zapeli Življenje je vrtljak, mladinski zbor pa pesem Glasba – jezik sveta. Za konec so otroci in obiskovalci združili glasove in skupaj z zborom in glasbeniki zapeli pesem V dolini tihi. Fantje so zaigrali še nekaj veselih melodij, ob katerih so učenci veselo zaplesali.

Glasba, ples, igra in vse, kar je povezano s kulturo in našo tradicijo, nam polepša svet in nas bogati. Na OŠ Kuteževo skrbimo za pestro kulturno življenje, zato šola že od leta 2009 nosi naziv **Kulturna šola**. Naziv smo obdržali še za štiri leta. Projekt »Kulturna šola« izvaja JSKD z namenom, da bi spodbujal kulturno vzgojo, omogočal ustvarjalnost mladih ter podpiral kakovostne dosežke na različnih umetnostnih področjih. Priznanje in zastavo je gospe ravnateljici Mirjam Vrh izročil gospod Igor Štemberger, vodja območne izpostave Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

S teboj mi je lepo

Na šolo smo dvakrat dobili prav poseben obisk – psa. Učiteljica Sandra in njen pes Ronnie se šolata, da postaneta terapevtski par. Šolanje poteka preko društva **Tačke pomagačke**. Najprej so se z njim srečali nekateri starejši učenci. Brali so kratka besedila o psih, ga česali, mu skrili priboljške in se učili ukazov.

Naslednji obisk je bil za mlajše učence. Učenci so vadili branje s pomočjo psa, mu umivali zobe in mazali tačke, ga česali ter mu dali priboljšek. Ronnie jim je tudi pokazal, da zna računati do 5. Učenci so bili navdušeni!

Pasji voh

poskus

S poskusom smo začeli, ker smo opazili, da se psi večinoma sporazumevajo z vohom. Zanima nas, kdaj so psi pri vohanju bolj in kdaj manj uspešni.

V različnih virih smo ugotovili, da ekstremne temperature slabšajo možnost voha, v vlažnih okoljih psi boljše vohajo, pes mora biti zdrav in spočit, mora biti tudi sproščen in ne razdražen. Pri raziskovanju nam je pomagal kuža Ronnie, ki je iskal priboljške po učilnicah in v okolici šole.

POTEK RAZISKAVE

Kuža je priboljške iskal v štirih različnih prostorih. Priboljšek smo mu skrili in on ga je moral poiskati, pri tem pa smo merili čas, ki ga je potreboval, da je priboljšek našel. Prostore smo razdelili na dva notranja in dva zunanja, ki se nato delijo še na kužku poznanega in kužku nepoznanega. Poznan notranji prostor je bila knjižnica, nepoznan notranji pa učilnica gospodinjstva. Poznani zunanji prostor je bil jurček za šolo, nepoznani zunanji prostor pa gozdiček pri igrišču.

Predvidevali smo, da bo najuspešnejši v poznanem notranjem prostoru, najmanj pa v zunanjem nepoznanem prostoru. V vsakem prostoru smo izvedli več poskusov in izračunali povprečen čas.

Vrstni red iskanja v različnih prostorih smo izvedli tako, da smo preprečili merske napake zaradi utrujenosti kužka. Iskanje smo ponovili trikrat, potem pa smo opazili, da je pes utrujen. Biti smo morali natančni in priboljšek skriti povsod na približno enako težkem mestu. Od izhodišča je moral biti oddaljen vsaj 5 m in največ 10 m. Priboljšek smo skrili tako, da je pes pri iskanju naredil enega ali dva zavoja od izhodišča.

KOMENTAR

Naša prva hipoteza je bila, da bo pes najuspešnejši v poznanem notranjem prostoru. To hipotezo smo potrdili. Najmanjši povprečni čas iskanja je bil v knjižnici. Naša druga hipoteza je bila, da bo pes najslabši pri iskanju priboljška v nepoznanem zunanjem prostoru. To hipotezo smo ovrgli. Iz tabele je razvidno, da je imel najslabši čas iskanja v bližini jurčka. Lahko predvidevamo, da je na to vplival veter, ki je pri jurčku raznašal vonjave in otroci, ki so bili pod jurčkom in so za kužka predstavljali motnjo.

Vanesa Uljan, Nina Rutar, Rene Fabec, Marko Sedmak, Sandra Palcich, Ronnie

Evakuacija

V ponedeljek, 3. 6. 2024, je na šoli za učence razredne stopnje potekal dan dejavnosti. Spoznavali so službe nujne pomoči, in sicer delo reševalcev, ki sta jim ga približala gospoda Celin in Simčič iz ZD Ilirska Bistrica, z delom policistov jih je seznanil gospod Žnidaršič s Policijske postaje Ilirska Bistrica, nato pa so skupaj s predmetno stopnjo izvedli vajo evakuacije, na kateri so sodelovali tudi prostovoljni gasilci PGD Kuteževo pod vodstvom njihovega poveljnika, gospoda Šajna.

Mašun

Učenci razredne stopnje so obiskali Mašun. Tam so jih sprejeli strokovnjaki za upravljanje z gozdovi, gospa Spela in gospoda Sergej in Simon. Na zelo zanimiv in prijeten način so izvedeli veliko o risu, volku in medvedu, o prehranjevalni verigi v gozdu, prepoznavali so odtise tac in celo ugotavljali, kako lahko te tri živali prepoznamo po iztrebku. Na učni poti so spoznavali bukev in videli pravi medvedji brlog. Do razgledne točke so se morali gibati čim bolj neslišno, kot volkovi, po delu poti pa so hodili po kamnih kot risi. Za konec so prejeli nalepko z odtisom šape in kazalko.

Devetošolci v Gardalandu

Lana in Rene sta od župana prejela "zlati petici" za odličen uspeh v vseh letih šolanja.

VALETA

Srečno!

Že vrsto let sodelujemo v projektu **Varno na kolesu**. Letos smo se odločili, da sodeluje cela šola in učenci so med šolskim letom vpisovali podatke, koliko km prekolesarijo. Na zaključni prireditvi smo bili izžrebani kot nagrajenci in prejeli smo nagrado Zavarovalnice Triglav - ŠOLSKO KOLO.

Bla bla ... natečajji

Na Ustavnem sodišču se je odvil zaključni dogodek ustvarjalnega in literarnega natečaja na temo ustavnih pravic in odgovornosti v zvezi z zdravim življenjskim okoljem, ohranjanjem narave in varstvom okolja. V natečaju sta s svojimi likovnimi izdelki sodelovali učenki 2. razreda, **Klara in Karin Celin**. Z njunimi likovnimi izdelki sta prikazali, kako sami odgovorno skrbita za ohranjanje čiste narave in kako k temu spodbujata tudi vrstnike. Zavedata se, da lahko s svojim načinom življenja vplivata na to, v kakšnem okolju bosta živel, ko odrasteta.

Emma Jurca, 1. r., je prejela bronasto priznanja na 15. likovnem natečaju **Drevo** v kategoriji 1. triletje.

Na likovnem natečaju **Rišem za prijatelja** je v svoji kategoriji zmagala **Anna Štemberger**.

Njena slika bo našla prostor na platnicah zvezkov, ki jih bo mogoče kupiti v prodajalnah organizatorja Office and more ter Bags and more.

Letos mineva 30 let odkar je skupina domačinov na Kozleku zgradila kočo, za katero vsa ta leta lepo skrbijo. Ob tej obletnici je šola v sodelovanju s PD Podgora razpisala nagradni **literarni natečaj** z naslovom **Moj Kozlek**.

Prvo mesto si je zaslužila **Gaja Šestan** za svoj strip Veličastni Kozlek, drugo mesto Leona in tretje Tijana, obe za izvorni pesmici.

Nagrade so prejeli tudi Žiga, Lara in Daša.

Učenci 5.
razreda
v šoli
v naravi v
Cerknem

Pešbus

Tekmovanje v odbojki

ZBIRANJE STAREGA PAPIRJA

V obeh akcijah skupaj so prinesli največ papirja:

1. **Pina Ujčič**, ki je prispevala 809,00 kg,
2. **Matej Rolih**, ki je prispeval 331,45 kg in
3. **Klara in Karin Celin**, ki sta prispevali vsaka po 287,50 kg papirja.

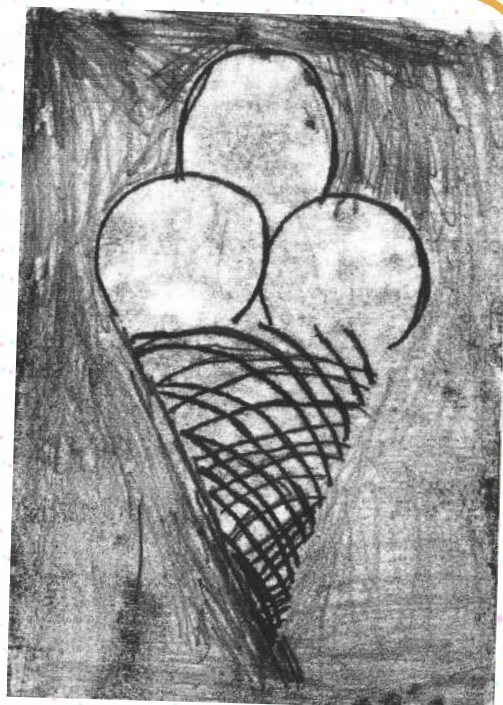
Naziv **ZMAGOVALNI RAZRED** so si priborili učenci **8. razreda**, saj so zbrali kar 111,61 kg starega papirja na učenca.

Bla bla ustvarjalnica

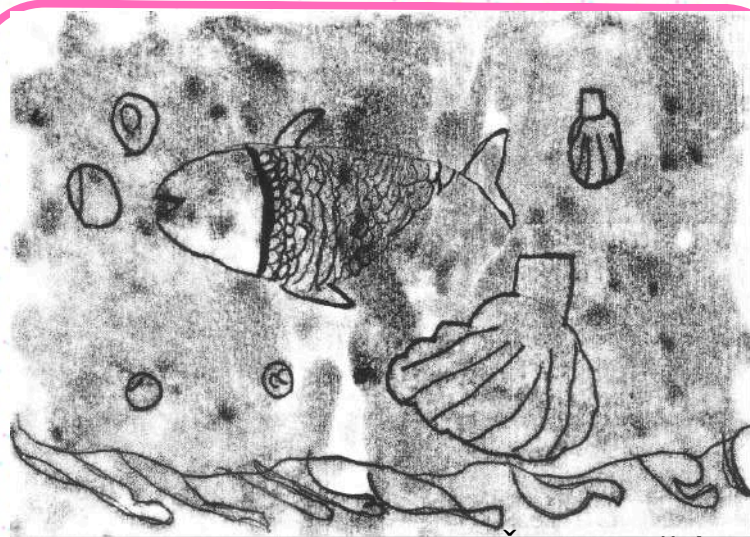
1., 3. razred

Julija Iskra

Živa Brne

Žana Juričič

Hana Prosen

Gaja Šestan

NAROBE PEPELKA

Nekoč je živel družina. V tej družini pa so imeli hčerko Pepelko. Pepelki je oče umrl in dolgo je žalovala za njim. Mama si je izbrala novega moža. Bil je tisočkrat prijaznejši kot Pepelkina mama. Bil je kralj. Tega pa njena mama ni vedela. Nekega dne je Pepelka dobila vabilo. Očimov sin je bil princ, ki je poslal vabilo na ples. Princ in Pepelka sta na ples šla skupaj. Jezdila sta na oslih. Na plesu sta spoznala še bolj nesramno gospo, ki je bila čarovnica. Ko je zagledala princa, ga je začarala v grdega žabca. Urok lahko reši le Pepelka s poljubom. Pepelka ga ni želela poljubiti, ker se ji je žabec zdel odvraten in ni vedela, da je princ začaran v žabca. Minilo je veliko dni, mesecev in let. V tem času je Pepelka ugotovila, da je žabec njen princ, vendar ga ni mogla poljubiti. Smilil se ji je. Ko sta kralj in mama zagledala princa, ki je bil začaran v žabo, sta od groze skoraj okamenela. Kralj je Pepelko vprašal, kaj se je zgodilo s princem. Pepelka pa je govorila tako hitro in žalostno, da sta jo z mamo komaj razumela. Bila sta razočarana. Pepelka jima je razložila, da ga lahko reši le ona s poljubom, vendar se ji poljub žabe zdi odvraten. Kralj jo je prosil, da ga reši in jo spodbujal, da ga končno le poljubi. Mama ji je zagrozila, da jo bo zapustila, če žabca ne poljubi. Pepelka je žalostno odšla do žabca. Najprej ga je le opazovala. Smili se ji je iz vsega srca. Zaprla je oči in ga res poljubila. Urok je popustil in pred njo se je prikazal čeden princ. Princ je bil vesel Pepelkinega poljuba. Oče kralj je bil zadovoljen in presrečen, zato je priredil zabavo. Na zabavo sem v zadnjem trenutku prišla še jaz. Pozvonila sem na grajski zvonec in naše pravljice je konec!

Karin Celin

Klara Celin

Klara Velikanje

Tisa Šircelj

ČUDEŽNO ZDRAVILO

Nekoč so živele tri sestre, med katerimi je bilo veliko let razlike. Njihova mama je bila bolna kar tri leta in je potrebovala močno zdravilo. Najstarejši sestri je dala sto dolarjev, ta pa jih je v mestu hitro porabila. Mama ni bila preveč navdušena nad njo, ravno nasprotno. Druga sestra je bila enaka kot prva, ker je tudi ona zapravila kup dolarjev. Skupaj sta zapravili več kot štiristo dolarjev. Nazadnje je mama še najmlajši sestri dala tristo dolarjev. Odšla je od doma na travnik. Ulegla se je na travo in pred njo je stal medved. Tretja sestra se je zelo ustrašila, medved Jurij pa se je ustrašil nje. Rekel ji je, da ve, kaj išče in da ji bo pomagal. Bila mu je zelo hvaležna. Skupaj sta iskala čudežno zdravilo. Medved ji je svetoval, da se splazi v grad in kralja vpraša za zlato rožo. Ta je rožo našel in jo dal sestri in medvedu. Sestra je zlato rožo nesla mami, a ni nič pomagalo. Odšla je ven in začela jokati. Prišel je medved in jo vprašal, zakaj joče. Potolažil jo je in skupaj sta se odpravila iskat drugo čudežno zdravilo. Našla sta srebrno srako. Medved je sestri naročil, naj srebrno srako ulovi in je ne spusti. Sestra je srako pripeljala mami. A tudi to ni nič pomagalo. Odšla je po tretje zdravilo. Najti je morala rumeno rdečo deteljico. Ni je našla in spet je začela jokati. Prišel je medved, ki je v rokah držal deteljico. Bila je zelo vesela. Deteljico je odnesla mami. Sestra je kihnila in mama je čudežno ustala iz postelje in ozdravela.

Tiana Štemberger

LEBDELA SEM

Nekega dne sem se odločila, da grem obiskat lebdivke. Hodila sem čez gore in hribe in hodila sem noč in dan. Ko sem hodila, sem zagledala hišico, v njej se je nekaj glasno hihitalo. Potrkala sem na vrata in odprle so mi jih lebdivke. Rekle so mi, naj kar pogumno vstopim in me vprašale, zakaj sem prišla. Prišla sem zato, ker so mi pingvini povedali, da znajo lebdivke čarati. Ukazale so mi, naj se grem spočit na posteljo. Ko sem se zbudila, so me začarale, da sem lebdela. Počutila sem se lažjo. Poslovala sem se od lebdivk in odšla domov, kjer sem pingvinom povedala, da lebdivke sploh niso zlobne.

Daša Štemberger

Rebeka Sedmak

4. razred

Ledjne rwže

Ferdinando zanima,
kdu ž nausezgudej
ledjne rwže
na waknh zaliva.

Je tu swosed Matej,
ki je nočni čuvaj
in zjutrej prhaja?

Je tu soseda Meta,
ki dela u tovarni
in zgudej ustaja?

Povedou jim bom
In tudi vam, če vas
tulku zanima:
nardi jih stričk Mraz,
zaliva jih tjeta Zima.

Prيرهeno po Feri Lainšček:
Ledene rože
Žan Jusić, Anže Matko in
Jaka Vrh

Moje sanje

Moje sanje so vedno tople,
še posebej, ko gredo na
morje.

Tam uživajo na plaži
z izklopljenimi možgani.

Ko gredo v morje,
vidijo daleč obzorje.

Tam se pesmica konča
in domov odtava.

Maj Mahne

Sanje

Sanje imajo sončna očala,
da jih sonce ne slepi
in na plaži lahko odprejo oči.

V toplih krajih jim je vroče,
hitro se jim sladoled zahoče.

Sanje zvečer pod palmo sedijo
in mirno čakajo,
da otroci zaspijo.

Ožbej Strle

Ožbej Strle

Lara Morelj

Tiana Štemberger

Rok Fajdiga

Rebeka Sedmak

ČE BI BIL OČE, BI ...

Če bi bil oče, bi hodil vsak dan v službo. Popoldan bi pospravljajl okrog hiše, najraje pa bi kosil travo. Vsako jutro bi šel pred službo na sprehod. Poskrbel bi za zunanost hiše. Ob nedeljah bi družino peljal na izlet.

Maj Mahne

Skrivni vodnjak

Nekega dne sem skupaj z mačkama Abi, Miko Mili in psom Medom znašel v 18. stoletju.

Bilo je popoldne, ko sem na vasi igral s psom Medom in mačkama Abi ter Miko Mili. Nenadoma je k nam prišel človek, ki je bil videti zelo moderen za naše stoletje.

Skrivni človek mi je rekel, da nas bo peljal k skrivnemu vodnjaku. Odpravili smo se na pot. Kmalu smo prispeli do cilja. Skrivni človek nas je potisnil v vodnjak in padli smo v vodo. Pes Medo je lajal in praskal po zidu. Pogledal sem, kaj je za zidom. Tam so bila vrata in takoj sem jih odprl. Za vrati smo zagledali palčke, ki so pridobivali baker, zlato, srebro, dragulje in diamante. Palčki so ravno odhajali na kosilo. Ko jih ni bilo več, smo jim vzeli malo rude. Palčki so se kmalu spet vrnili in takoj opazili, da je nekaj rude zmanjkalo. Mislil sem, da bo konec z nami, ampak ni bilo tako. Dali so nam ostanke kosila: govejo juho, gobovo juho, obaro, fižolovo juho, joto, ječmen, testenine, telečje meso ter veliko drugega. Dobro smo se najedli in nekaj dni ostali pri njih. Nato pa sem se odločil, da gremo domov. Palčki so nam dali zlato, srebro, dragulje, diamante in baker. Domov smo šli po vrvi. Medo in jaz sva šla lahko sama, mačko Abi pa je morala nesti mačka Miki Mili.

Ko smo prišli nazaj v vas, so me ljudje prosili, da jim razdelim svoj zaklad. Celo skrivni človek me je prosil za zaklad. Seveda mu nisem nič dal, razen figo. Drugim pa sem razdelil nekaj srebra in zlata. Kupil sem si novo in večjo hišo. Za mačke pa sem kupil nove praskalnike in pesek.

Nato sem odprl oči in se zbudil v dnevni sobi. Ugotovil sem, da so to bile le sanje.

Žiga Šestan

Sanje imajo kape

Ko moje sanje gredo v tople kraje,
se domišljija prebudi
in se vse spremeni.

Ko pridem tja,
se vsa domišljija spremeni v raj.

Do mene pride kapa,
ki izgleda kot mapa.

Jaz vprašam kapo:
»Kje je kamela Špela?«
Kapa reče: »Kaj?«
Jaz odvrnem: »Papagaj.«

V puščavi je res lepo,
saj sonce sveti res močno.

Našla sem kamelo Špelo,
ki se sonči pod marelo.

Zdaj se vračam že nazaj
in kapi predstavim naš
zemeljski raj.

Tiana Štemberger

Taj Kralj

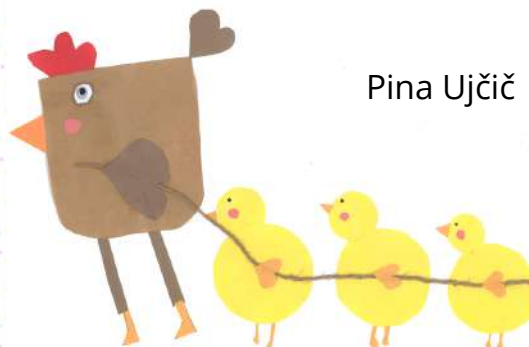
POGUMNI PRINC

Nekoč je v globoki globini živel prekrasna morska deklica po imenu Klara. Mama ji je umrla, ko je dopolnila dvanajsti rojstni dan. Imela je tri sestre po imenu Nuša, Tinkara in Ajla. Najraje je imela Ajlo. Vse tri sestre so umrle, ko so jih ulovili kopenski ljudje. Od takrat ji oče kralj globine ni več dovolil iti na površje. Prvi dan je Klara poskušala pobegniti na površje, a ji ni uspelo, ker jo je kralj globin dohitel. Drugi dan je počakala, da kralj odide na slovesnost, ki bo trajala sedem dni in sedem noči. Tretji dan se je odpravila na pot. S seboj je vzela svojo najboljšo prijateljico želvico Karlo. Ko sta prišli na površje, sta zagledali množico kopenskih ljudi. Ustrašili sta se in se skrili za ogromno skalo. Ko sta nekaj časa poslušali, sta ugotovili, da gre princ Aljaž na dolgo potovanje okoli sveta. Četrty dan se je ladja ustavila. Klara se je približala, da bi ugotovila, kaj se dogaja. Čez nekaj časa je prišel princ Aljaž in zagledal Klaro. Oba sta se zaljubila, poročila, imela devet otrok in ko je kralj to ugotovil, je izpolnil željo svoje hčere, da je Klari spremenil ribji rep v noge. Živela sta srečno in veselje je bilo veliko.

Kaja Šestan in Alja Šestan

Matea Moravac

Pina Ujčič

DNEVNIK SIAMSKEGA MUCA (poustvarjanje po pravljici Smetiščni muc)

Vsako jutro me zbudi prvi sončni žarek. V tistem trenutku v sobo pohitita moja gospodarja, me zmasirata, pokrtačita in odidem na pripravljen zajtrk (ovsene kosmiče z ribicami). Po zajtrku me lastnika umijeta. S fenom me posušita in grem na dopoldansko malico (pohane ribice). Spet odidem na počitek. Počivam do dvanajste ure. Gospodarja mi nato naredita kosilo (ribico z ovseno omako, zraven pa krompirček, polnjen z ribicami). Potem me zopet zmasirata, umijeta zobe in spet skrtačita. Zopet grem na počitek, ki traja dve uri. Po počitku mi gospodarja pripravita popoldansko malico (ribice polnjene z ovsenimi kosmiči). Potem dve uri in pol gledam filme, spim in jem smokije. No, potem napoči čas za igro z mojim praskalnikom. Praskam zato, da imam lepe urejene nohte. Potem spijem posebno mačje mleko. Čokolade pa ne maram, a je čokoladno mleko tako okusno, da ga moram spiti malo, ker čokolada ni zdrava. Potem imam večerno malico, gospodarja mi pripravita ribjo juho z ribjimi cmoki. Po počitku sledi glavna večerja (ribji polpetki in ribji rogljiček ter ribja skutna tortica z veliko ribicami, pijem pa ribji sok). Včasih pijem tudi zdravo ovseno mleko. Ko odbije enajst in je luna, grem na večerni sprehod. Pri smeteh srečam čudnega smetiščnega muca. Zopet se z njim pogovarjam eno uro. Kar rad se pregovarja, zelo je trmast, ker ne razume mojega prelepega življenja. Pridem s sprehoda, gospodarja me okopata, skrtačita in mi umijeta zobe. Potem me nesejo v posteljo, me božajo, dokler ne zaspim. Takrat je čista tišina. In tako je vsak dan.

Mia Tavčar in Neli Tomažič

PRIJAZNA KRALJEVA ŽABICA

Nekoč je živela žabja kraljeva družina. Pridružila se ji je še ena prečudovita hči po imenu Neža. Imela je starejšo sestro. Zelo sta se imeli radi.

Nekega sončnega dne sta se žabici sprli. Vzrok za prepir je bil ta, da je ena od njiju lahko zasedla prestol in si poiskala prečudovitega princa. Kralj jima je dal nalogo, da morata obe poiskati čarobno palico, ki ju bo lahko spremenila v ljudi. Žabici sta odšli na pot. Prva, najstarejša je vzela s sabo zemljevid, kompas za orientacijo in hrano. Druga, najmlajša žabica pa je vzela s seboj hrano in svojo kroglo za srečo. Na poti je najstarejša zagledala majhno miško, ki je iskala hrano. Miška jo je vprašala, ali lahko dobi košček sira. Žabica ji ni želela dati sira, saj bi jo miš prosila za ves sir. Rekla je ne in se odpravila nazaj na pot. Na poti je srečala zajčka, ki je iskal korenje. Vprašal jo je, če mu da malo hrane za pod zob. Žabica je odšla samo mimo, kot da ga ni. Najmlajša žabica je hodila počasi, saj je želela videti vsak del gozda. Kot starejša žabica je tudi mlajša na poti zagledala miško. Miška je žabico prosila za malo sira. Žabici se je miška zasmilila in dala ji je sir. Miška je bila zelo srečna, zato se je odločila, da bo odšla z njo na pot. Na poti sta srečali zajčka, ki je iskal hrano. Žabica in miška sta mu dali korenje, zajček se je določil enako kot miška in vsi tri so se odpravili na pot. Starejša žabica je bila že zelo naprej, saj je želela palico najti pred sestrico. Prišla je do treh poti. Ni vedela, kam naj zavije, zato je uporabila svojo srečo in si govorila: »Bo, kar bo.« Odločila se je za levo pot. Prišla je do ogromne gore. Poskusila je splezati gor, a ji ni uspelo. Domov se je vrnila brez čarobne palice, medtem ko je mlajša žabica prišla do treh poti. Zajček in miška sta ji rekla, da mora zaviti desno in da ji bo krogla prinesla srečo. Prišli so do skrite jame. Vstopili so vanjo in zagledali medveda, ki je spal. Potiho so odšli mimo, a ne dovolj, saj se je medved zbudil. Zajček in miška sta sklenila, da bosta medveda zadržala. Žabica se je potiho odmaknila od medveda. Medved je pogledal in zagledal žabico, ki je pobegnila. Obrnil se je in stekel za njo. Žabica je prišla do čarobne palice, ki je bila obkoljena s pastmi. Neža se je ustavila. Medved je prišel do nje. Ko je žabico medved pogledal v oči, se je zaljubil vanjo. Žabica je to opazila, zato ga je prosila, ali ji lahko pomaga. Na pomoč sta prišli še miška in zajček. Skupaj so zgradili ščit, ki jih je branil pred pastmi. Vsi so prišli do čarobne palice in jo odnesli na dvor. Tam so palico pokazali žabjemu kralju. Vsi skupaj so se spremenili v ljudi. Prestol je zasedla najmlajša hči.

Neža se je poročila s Timom (prejšnji medved), njena sestra pa z Janom (prejšnji zajček). Vsi so živeli srečno do konca svojih dni. Nihče jih ni več videl.

Kaja Šestan

Alja in Kaja Šestan, Kaja Rutar

Alja Šestan

5. razred

POČASNA PESEM

Pišem počasno pesem,
tako, ki je počasna in
dolgočasna,
ko nam skuša zbežati,
jo dohitimo kot bugatti,
vleče se in vleče,
na koncu si še majico sleče,
modna je kot glista,
a ne toliko kot modna pista,
je zelo previdna,
a žal pred avtom ni vidna,
ko v šolo hodi,
se ji vse prismoji,
ko na obveznost zamuja,
sploh ni taka nuja,
ko v šoli piše pesem,
učiteljici podtakne česen,

ko dobi enko,
si kupi platenko,
ko popravlja enko,
si zasluži petko,
ko si majico sleče,
se takoj novo obleče,
uči se in uči in
na koncu vse pet dobi,
ljudem vsem pomaga,
saj ni takšna zgaga,
ko mimo teče,
vsi za njo vpijejo:
Počasi! Hočemo se ti zahvaliti!

**Kaja Šestan, Pina Ujčič,
Bine Fabec, Kaja Rutar**

NOVA MAČKA

Imeli smo mucka Pikija. Umrl je od starosti. S sestrico sva bili žalostni, ker ga ni bilo več.

Nato je nona zaslišala, da imajo sorodniki novo mucko. Povedala je vsem članom družine. V soboto smo jo odšli iskat s sabo smo vzeli kartonasto škatlo. Stopili smo v njihovo hišo in pokazali so nam mucko. Položili smo jo v škatlo ter jo ovili z lepilnim trakom. Usedli smo se v avto in odšli domov. V dnevni sobi smo škatlo po tiho odprli in mucko vzeli ven. Bila je preplašena, vsak jo je objel. Imela je vneto oko in kihala je tako: arc, arc, arc, arc. Minilo je nekaj dni, peljali smo jo k veterinariki. Dala nam je kapljice. Oko je bilo vsak dan bolje. Rada je spala. Drugi dan sem prišla iz šole kot vedno. Ovila sem se v odejo in gledala televizijo. Mucka je splezala na kavč in se usedla na moj vrat. Minilo je veliko dni, Piki oz. mucek je bolj in bolj jedel. Ko je bil lačen, je grdo gledal. Ko pridem do kuhinje, se mu oči zasolzijo in povečajo. Zgledal je kot angelček, ki prosi kaj za pod zob. Nekega dne sem si pospravljala sobo. Piki je skočil na moj predal, zaprla sem ga. Piki je zamijavkal: meooooooooou. Hotela sem ga prijeti in me je ugriznil. Še zdaj imam odtis na roki in zelo me boli.

Ko smo dobili mucka, smo spoznali, da bolj kot raste, bolj nas ima rad. Njegova najljubša hrana je meso. Rekla bom po tiho, da me ne sliši, ker bo zopet pritekkel in bil »angelček«.

Leona Zalar

UKRADENA TESTA

Ko se neke temne in tihe noči Lora in Pepca prikradeta v šolo, se vse skupaj začne. Pisali so test iz fizike, mislita, da sta pisali nezadostno in tega ne moreta prenesti.

V petek, 1. 4. 2024, sta se prikradli skozi vrata telovadnice, se skrili v garderobo in počakali, da čistilki zapustita šolo. Ko sta odšli, sta se Lora in Pepca, dve odličnjakinji že vseh osem let od kar sta v šoli, odpravili do zbornice, da bi našli teste. Seveda jih učiteljica gospa Stražar Kovač ni vzela domov, da bi jih za vikend popravila, ampak jih je pustila počivati v šoli. Začeli sta brskati, da bi našli svoji imeni na testu. Iskali sta zaman, saj v zbornici ni bilo nič. Vzeli sta ključe učilnice fizike in odšli pogledat še tja. Prebrskali sta vse predale in v tretjem le našli svoja testa. Poiskali sta še belilo in rdeč kemični svinčnik, da bi vse skupaj popravili. Že sta popravili skoraj oba testa, ko je nekaj počilo. Lora je stekla pogledat in videla je senco velikega in močnega človeka. Predvidevala je, da je moški. Začela je nakazovati Pepci, da se nekdo bliža in da se morata hitro skriti. Ta velik in močan moški je bil učitelj Ignacij, ki je kot po navadi pozabil svoj klobuk in ga je moral hoditi iskat. Pepca je že skoraj popravila nalogo in to zadnjo, ki je bila najdaljša. Seveda ni pustila testov nepopravljenih, ker če Pepca nekaj začne, to tudi konča. Na hitro je popravila še zadnjo nalogo, na prvo stran testa je napisala odlično 5, stoodstotno in zaprla predalnik, kjer sta testa počivala. Učitelj ju ni videl, ker se mu je mudilo in so mu padli ključki iz žepa jakne. Hitro je stekel do glavnega vhoda in odšel. Lora in Pepca sta pobrali ključke za zadnji vhod pri telovadnici, da bi lahko odšli ven. Zaklenili sta učilnico fizike in ključ pospravili nazaj v zbornico.

Takoj sta stekli do vrat, vzeli ključke, odklenili vrata, šli ven, zaklenili vrata in previdno šli okoli šole proti domu.

Lara Iskra

CESARJEVA NOVA OBLAČILA (nadaljevanje)

Nekoč je za tremi gorami živel cesar, ki se je počutil ogoljufanega, ker sta ga tkalca prevarala. Odločil se je, da bo razglasil nagrado za tistega, ki najde tatova in ju pripelje na dvor. Vsi mladeniči iz mesta so se potegovali za nagrado, a je nihče ni osvojil. V mestu pa so živeli trije siromašni bratje. Najstarejši je bil postaven in važen, srednji je bil pameten in iskren, najmlajši pa trd kot orehova lupinica.

Najprej je odšel na pot najstarejši brat. Ko je hodil čez temačni gozd, je srečal čarovnico. Bila je grda in zgubana. Prosila ga je za hrano, a fant jo je hitro ucvrl nazaj domov. Za njim je odšel srednji brat, ki je na poti tudi naletel na čarovnico in zbežal nazaj domov. Mlajši brat je čakal, da se še on odpravi na pot. Brata sta se iz njega norčevala, saj sta mislila, da bo najmlajši brat umrl od strahu. Vedel je, da mora čarovnici dati hrano, saj mu je prijatelj, ki je tudi iskal tatova, videl čarovnico. Ko jo je res srečal, ji je ponudil hlebec. Čarovnica mu je rekla, da pozna pot do mesta, kjer živita tatova. Odšel je v tisto smer, kot mu je čarovnica naročila. Mesto, ki ga je videl pred očmi, je bilo neverjetno. Vsi so imeli gradove in palače in vsi so bili bogati. Odšel je do največjega štora in ravno takrat, ko se je nanj usedel, so se prikazale stopnice, ki so vodile globoko pod zemljo. Hodil je po stopnicah in po poti srečal čarovnico, ki je nosila košaro s storži. Vprašal jo je, kje živita tatova. Čarovnica mu je podarila storž in rekla, naj ga močno stisne z rokami in zapre oči. Naredil je, kar mu je čarovnica naročila in odprl oči; bil je v gradu. Bila je noč, zato sta tatova spala. Zavezal ju je skupaj in ju dvignil na svoja ramena. Stisnil je storž in zaprl oči. Znašel se je doma. Hitro je tekel k cesarju in ga zbudil. Cesar ni mogel verjeti svojim očem, ni vedel ali sanja ali je vse skupaj res.

Tako je najmlajši brat dobil nagrado od cesarja, ki je bila skrinja polna zlatnikov, in srečno je živel do konca svojih dni.

Pika Uljan Poklar

7. razred

Ljubezen

Ljubezen je zelo
huda bolezen.

Omami te in zadane,
ko sploh ne veš kako in zakaj.

Ko vidiš dekle, zaledeniš
in takoj se stopiš.

Sploh ne veš, kje si in kdo,
samo njo gleda tvoje oko.

Zmeden si ves čas,
zardevaš v obraz.

Ko pade noč v sanjah o njej zaspiš.
Ko pride dan pa vse ponoviš.

Staš Strle

Tinkara Jaksetič

iatefl Slovenia
SLOVENSKO DRUŠTVO UČITELJEV ANGLEŠKEGA JEZIKA IATEFL SLOVENIA

Zlato priznanje

Žana in Zarja
sta prejeli
zlato priznanji
na državnem
tekmovanju
iz angleščine.

LJUBEZEN

Najstniška ljubezen je zelo
lepa bolezen,
ki ti v srcu ostane, ko te
nekdo objame.

Je lepa stvar, ki je ne moreš
odstraniti, le ohraniti.
Takrat misliš vse o njem in
drugim rečeš: »Ne vem.«

A to se mora končati, ker
ponoči ne moreš zaspati.
Takrat pogledaš v nebo in
rečeš: »O bog, naj moj bo.«

Zarja Hrenovec, Žana Žitko

POČITNICE

Konec šole,
vsi gremo na morje
in v vas na shod.

S prjatlji se dobimo
in pico naročimo,
motorji drvijo
in gume drsijo.

Motor ne pali,
meni fali.

Mark Prosen in Marko Pirnat

MODRI OTOK JE KNJIGA, KI JE ODPRTA IN ŽIVA

razlagalni spis ob knjigi Irene Androjne *Modri otok*,
napisan na državnem tekmovanju za Cankarjevo priznanje

Zlato Cankarjevo
priznanje za Nino

Roman *Modri otok* je večplastna zgodba, ki zavzema vse od prijateljstva, skrbi za sočloveka, skrbi za ohranjenost narave in nas tudi opozarja na nevarne stvari: kaj vse smo postali zaradi pohlepa, želje po čim več, čim prej. Menim, da je pisateljica Irena Androjna zelo spretno prepletala vse niti, ki so se na koncu združile v lepo celoto. Avtorica pa ni napisala le izvrstni mladinski roman, temveč tudi enega otroškega, *Začarano poletje* in veliko drugih gledaliških iger za otroke. Ne čudi me, da je fantazijski roman, *Modri otok*, prejel znak zlata hruška za izvirno mladinsko leposlovno delo, saj se je romanopiska podala v čisto novi svet fantastičnih zgodb.

Irena zgodbo, vsakič ko jo znova prebere, vidi in začuti drugače. Vidi nove pomene; nove možnosti zaključkov ali nadaljevanj. Nima pa dokončnih odgovorov, kar mi je bilo pri njenem delu všeč, saj si čisto vsak, posamezni dogodek oz. konec razloži po svoje. Pisateljica je v knjigo vključevala svoja doživetja in opazovanja iz življenja, ki so se sproti prepletala s fantazijskimi elementi. Tudi jaz sem, večkrat, kot sem roman prebrala, drugače podoživljala dogodke. Včasih sem se bolj posvetila ljubezni med vrstniki, spet drugič skrbi za neokrnjeno naravo, naslednjič, ko sem jo prebrala, pa sem se čudila znanju starejših. Meni *Modri otok* metaforično pomeni življenje oz. dogodek po katerem odrasteš, nisi več isti. Tudi uvodne misli in stavki v romanu so nas na podoben način vpeljali v zgodbo: »To je bil otok in ni bil samo otok. Vsakogar, ki je stopil nanj, se je prej ali slej polastil s svojimi skrivnostnimi zvoki, omamnim vonjem po zeliščih in nenavadnimi pticami. /.../ Tako ali drugače se je *Modri otok* dotaknil vsakega obiskovalca, ga prevzel in mu spremenil življenje, povsem nepredvidljivo in za vedno.« Tudi Adrijan, Lena in Ernest so na njem odrasli in ko so prišlo domov, niso bili več enaki. Spet po drugi strani pa imamo Kraljestvo neskončne zarje, v katerem lahko popravimo, kar smo naredili narobe. Meni predstavlja nebesa, svet, v katerega pridemo po smrti. In imamo *Modri otok*, ki predstavlja življenje, na eni strani, na drugi pa Kraljestvo neskončne zarje, ki ga doživljam kot svet po smrti. Stibor, ki je bil pohlepen in nekakšen zlobec v knjigi, je umrl in odšel v Kraljestvo neskončne zarje. To vemo, zato ker se je na koncu zgodbe, ko je bila Marisa v portalu, poslovil od nje. Marisa pa je po drugi strani živela naprej, na otoku, ki predstavlja življenje. Prerodila se je, spoznala je očeta, ki ga ni poznala in počutila se je bolj pomirjeno. Mislim, da je ona namesto Stiborja, ki je umrl, nato prevzela odgovornost za varstvo Kraljestva. Mariso in Stiborja so vezale podobnosti; oba sta bila na prvi pogled čudaška, drugačna, bila sta bolj samotarske vrste in raje sta se sama ubadala s svojimi problemi. Seveda ju je povezovala tudi sorodstvena nit, saj izvemo, da je bil Stibor v bistvu Marisin dedek. To so zlate niti. Niti, ki povezujejo ljubljene ljudi; prijatelje, sorodnike, znance in neznance. Vse osebe, s katerimi se takoj "poštekaš" in s katerimi se rad družiš. Če citiram avtorico: »... srčnost – teh stikov – kratkih in naključnih ali trajnejših, vseživljenjskih – nas rešuje in dela življenje toplejše in svetlejšo.« Ta misel se me je zelo dotaknila, saj tudi sama čutim tako. Sicer ljubljene osebe ne ostanejo za vedno, to vem iz lastnih izkušenj, saj sem tudi sama izgubila svojo nono, ki sem jo imela zelo rada, ampak jo še vedno čutim okoli sebe in čutim, kako sva še vedno povezani. Prve dni po tem, ko je zapustila ta svet, sem iskala uteho v najrazličnejših stvareh in jo končno našla v knjigah. Najraje prebiram fantazijsko zvrst, saj tako pobegnem iz tega sveta in se prepustim domišljiji, zato mi je bil ta pustolovski roman *Modri otok* pisan na kožo. Sklepni del pisma, ki ga je zapisala pisateljica, torej to, da so se glavi štirje protagonisti Marisa, Lena, Adrijan in Ernest iskali in se na otoku našli, sem zelo začutila v romanu. Da bi lahko šli naprej v prihodnost so se morali zazreti nazaj v preteklost in se soočiti s težavami, ki so jih pestile.

8. razred

Gnala jih je radovednost, to ali res obstaja vzporedni svet, vznemirljivost dogajanja, usmerjalo pa sočutje in varoval čut za pravičnost. Da moramo razmišljati s svojo glavo in oceniti, ali je vse, kar nam kdo pove, res. Kot sem že omenila, mi predstavlja Modri otok življenje. Čisto vsak ima svojo pot, ki jo mora prehoditi sam. Avtorica je v intervjuju za revijo Večer povedala, da je podoben Bratovščini Sinjega galeba – sporočilo je prijateljstvo, smisel za pravičnost in povezanost, ki vedno reši svet. Vsaka stvar, ki se ti zgodi v življenju na tebi pusti pečat, včasih je to tak dogodek, ki je vesel, drugič težek. In vse to te bogati tako psihično kot fizično. S tem se razlikujemo od drugih, smo samosvoji. In pisateljica nam zaupa, da je ona pisala knjigo in knjiga njo. Verjamem, da je bila zanjo izdaja knjige vesel dogodek in da je zelo srečna, da lahko tudi bralci doživljamo delček njene resničnosti. Tudi mi si sami krojimo usodo. Če želimo biti uspešni, bomo morali za to nekaj narediti in se potruditi, tudi ko ne bo šlo. Modri otok je knjiga, ki je odprta in živa, zato ker jo čisto vsak doživlja po svoje – tako zgodbo, kot tudi v metaforičnem smislu, življenje. Zgodba se me je dotaknila na emocionalni ravni. Z Mariso sem močno čutila njeno potrebo po očetu. Z Adrijanom, njegovo željo po ponovnem snidenju z najboljšim prijateljem. In na koncu koncev tudi z Leno, katere starši se ločujejo. Besedišče, ki ga je avtorica uporabila je bogato, otok je izrisala tako plastično, da sem vonjala vonj po morju. Čestitke Ireni, ki je po poklicu tudi lektorica, za tako dovršeno zgodbo, ki je bila večplastna in se je prepletala. V pismu je zapisala, da je težko krotila zgodbo, kar sem začutila ob prebiranju zgodbe. Ob branju tega romana sem zares uživala.

Nina Rutar

ZAKAJ PRIJAZEN BIT'

Življenje res ni na lotu zadet,
je borba, če hočeš kaj imet.

Ampak z zlobo ne da se živet
ter spremenit sebe in svoj svet.

Res ne bo vedno lahko,
a s prijaznostjo uspelo ti bo.
Veliko bo trenutkov, ko ti ne bo lepo,
a kmalu boš pozabil na vse grdo.

Bodi prijazen do vseh ljudi,
tudi če oni do tebe kdaj niso bili.
Ker vedi, da slabega niso hoteli,
če pa, bodo kmalu na karmo naleteli.

Zato bodi takšen, kot si,
naj ne spreminjajo te slabi ljudje.
Živi tako, kot želiš si ti,
spominjaj se dobrih stvari.

Monika Knez

ZAMISLI SI LEPŠI SVET

(razmišljanje ob pesmi Imagine Johna Lennona)

Svet se vse bolj spreminja in spreminja. Dogajajo se prepiri, vojne in še veliko ostalih tragedij. Ljudje moramo začeti razmišljati o svojih dejanjih, saj gre za našo prihodnost. Lennon je stal za tem, da ljudje razmišljamo, da ni ne raja nad nami, ne pekla pod nami in naj živimo vsak dan, kot da nam je zadnji. Hotel je svet brez držav, brez vojn in brez ubijanja, naj ne bo religiji in branil je dejstvo, da vsi ljudje živijo v miru. Vedel je, da ni edini, ki tako misli, in pozival je tudi druge ljudi in narode, naj se mu pridružijo in naj razmišljajo kot on. Spraševal se je, ali si lahko zamisli svet brez lastnine, pohlepa in revščine. Želel si je bratstvo med ljudmi in delitev tega sveta. Strinjam se z njegovimi idejami in razmišljam isto kot on, saj vojne sploh niso potrebne, prav tako tudi ubijanje in mučenje ljudi ni potrebno. Mislim, da se njegove ideje lahko uresničijo, tako da dogodke iz preteklosti pustimo tam, obrnemo novo stran življenja in začnemo živeti v miru in svobodi. Danes živimo v svetu, kjer se dogajajo vojne, strelski napadi, napadi po šolah, rasno razlikovanje in veliko drugega. Ljudje se lahko vprašamo, kaj še bo, ali bodo naši otroci sploh imeli mirno in svobodno prihodnost? Posledice vojn so tudi begunci, ki pridejo iz drugih držav. Mislim, da danes živimo v pohlepu in da velikokrat nismo srečni. Vse, kar je pomembno, je denar. Vedno hočemo več in več, sploh se ne zavedamo, kako je ljudem, kjer je vojna, kjer nimajo osnovnih potrebščin in kjer živijo v strahu. Lahko začnemo ceniti Slovenijo in biti hvaležni za vse, kar nudi. Danes je precej rasnega razlikovanja, jaz pa mislim, da imamo vsi enake pravice in smo enakovredni. Istospolna usmerjenost je odločitev posameznika in vsak lahko dela s svojim telesom, kar hoče. Ljudje se pa vse bolj vtikajo v življenje drugih in jim želijo najslabše. Na vso srečo živim v vasi, kjer se vsi dobro razumemo in si pomagamo, za to sem tudi zelo hvaležna. Cenim, da grem lahko ven in nisem v strahu, od kod bo kaj priletelo, vem pa, da nimajo vsi te možnosti in vem, da v svetu primanjkuje bratstva, spodbujanja in prijateljstva. Želim si svet brez vojn, brez strelskih napadov in ubijanja ljudi. Naj se že konča rasno razlikovanje, vsi naj bomo enakovredni. Ljudje naj se ne vtikajo v življenje posameznika in naj ne bo razlikovanja med ženskim in moškim spolom. V današnji generaciji gledamo samo zunanost oseb, notranjost sploh več ne šteje. Združimo se, razmišljamo o prihodnosti in živimo v miru in svobodi.

Nika Prosen

MOJA GAZELA

Ponoči ne morem spati, ker ga ljubim.

Zjutraj ne morem vstati, ker ga ljubim.

V šoli ne sledim, ker ga ljubim.

Vsem moram lagati, ker ga ljubim.

Povsod ga zasledujem, ker ga ljubim.

Zvečer jokam, ker ga ljubim.

On pa drugo ljubi.

Maša Peruzin

9. razred

Ljubezen (rap)

---jooooowwww---
Ljubezen je bolezen, ki
ne mine kar tako, ko te
fant zapusti, ne joči ti.

Vem, da je težko,
ampak tukaj zate smo.
Kot cvetlica v cvetu ljubezen zacveti,
kot ptica na nebu srce poleti.
---jooooowwww---

Bil je fant,
kot veвериčka na drevu,
ko me je pogledu
sem bla kar naenkrat na nebu.

Ima oči modre kot ocean,
vanje zagledam se vsak dan.
Košate lase kot drevo,
takoj padli so mi v oko.

---Poslušaj zdaj to!---
Na začetku vsi prijazni so,
a nato kar izginejo.
Fanti te zapustijo,
a takrat prijateljice te obdarijo.

Ko me je pogledu, kar zardim
in vsa čustva nazaj dobim.
To je najstniška bolezen,
ki jo imenujemo
LJUBEZEN.

Maša Peruzin, Nika Prosen

2009 SE POSLAVJA

Prišel je čas tudi za nas.
2009 letnik se poslavlja in
s tem valeta se pripravlja.
Brez nas na šoli bo tišina in
že vem, to bo prava coprnija.

Vsak dan od osmih do enih
sedeli in klepetali,
a najraje smo učiteljicam
po glavi skakali.
Delali neumnosti,
se hihitali in za to prav nič
obžalovali.

Vsak dan smo se učili,
vsak dan smo rasli.
Skozi izzive smo se prebili
in svoje sanje smo lovili.

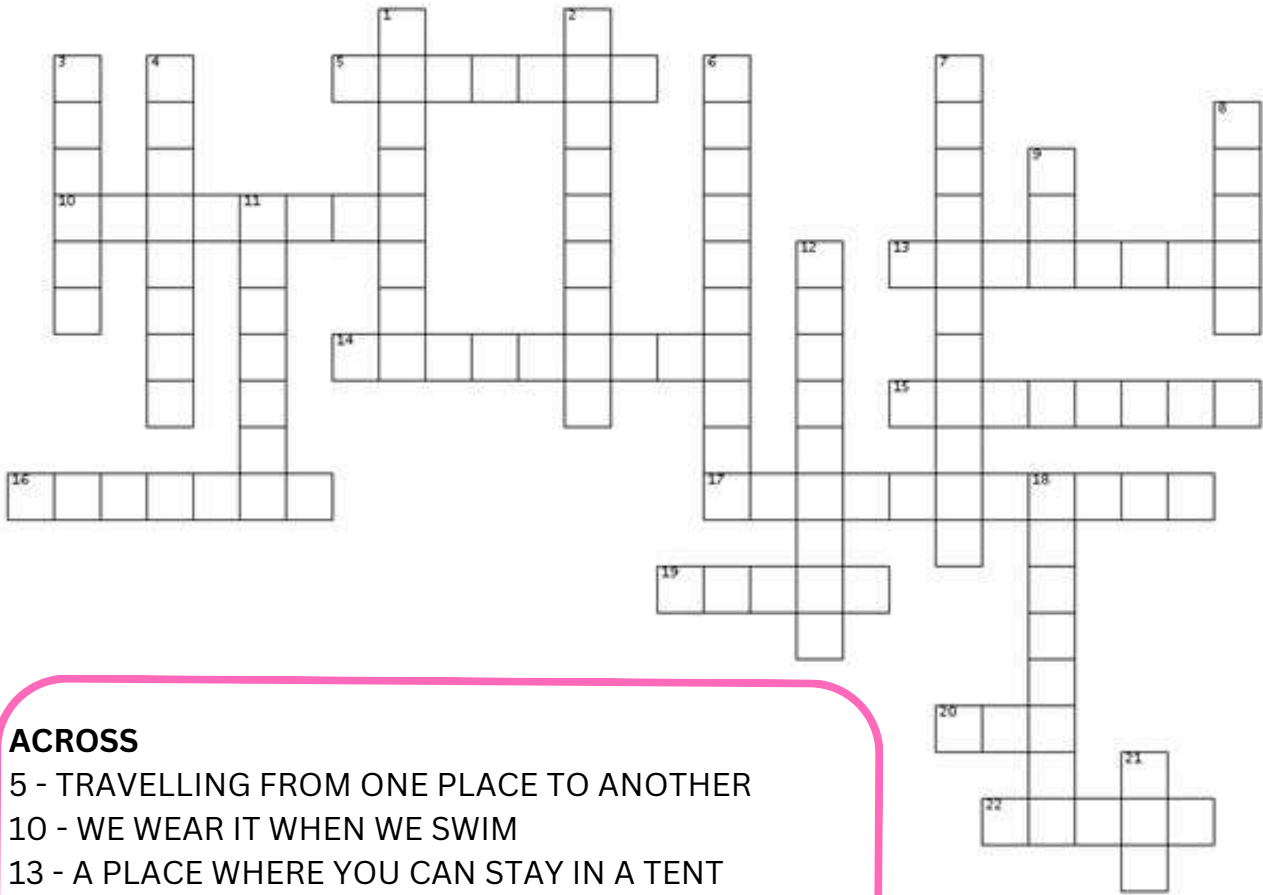
Vsak gre po svoje v različne
domove in šole.
Bilo nam je lepo, dokler je
trajalo. Ne pozabite
na nas, ki z vami smo bili ves
čas.

**Aljaž, Rene, Lana, Maša,
Nika, Marko in Tomi to je
edinstvena kombinacija in
skupaj smo najboljša
generacija.**

Nika Prosen

HOLIDAY PUZZLE

ACROSS

- 5 - TRAVELLING FROM ONE PLACE TO ANOTHER
- 10 - WE WEAR IT WHEN WE SWIM
- 13 - A PLACE WHERE YOU CAN STAY IN A TENT
- 14 - SUMMER SHOES
- 15 - OUR FAVOURITE FLAVOUR IS MANGO
- 16 - A SPORT ON TWO WHEELS
- 17 - WATER SPORT
- 19 - A TYPE OF ACCOMMODATION
- 20 - SALT WATER THAT COVERS THE EARTH'S SURFACE
- 22 - YOU CAN HAVE ROCKS, PEBBLES OR SAND THERE

Križanko natisni, reši in oddaj v šolski knjižnici do 6. 9. 2024. Z nekaj znanja in sreče lahko prejmeš praktično nagrado.

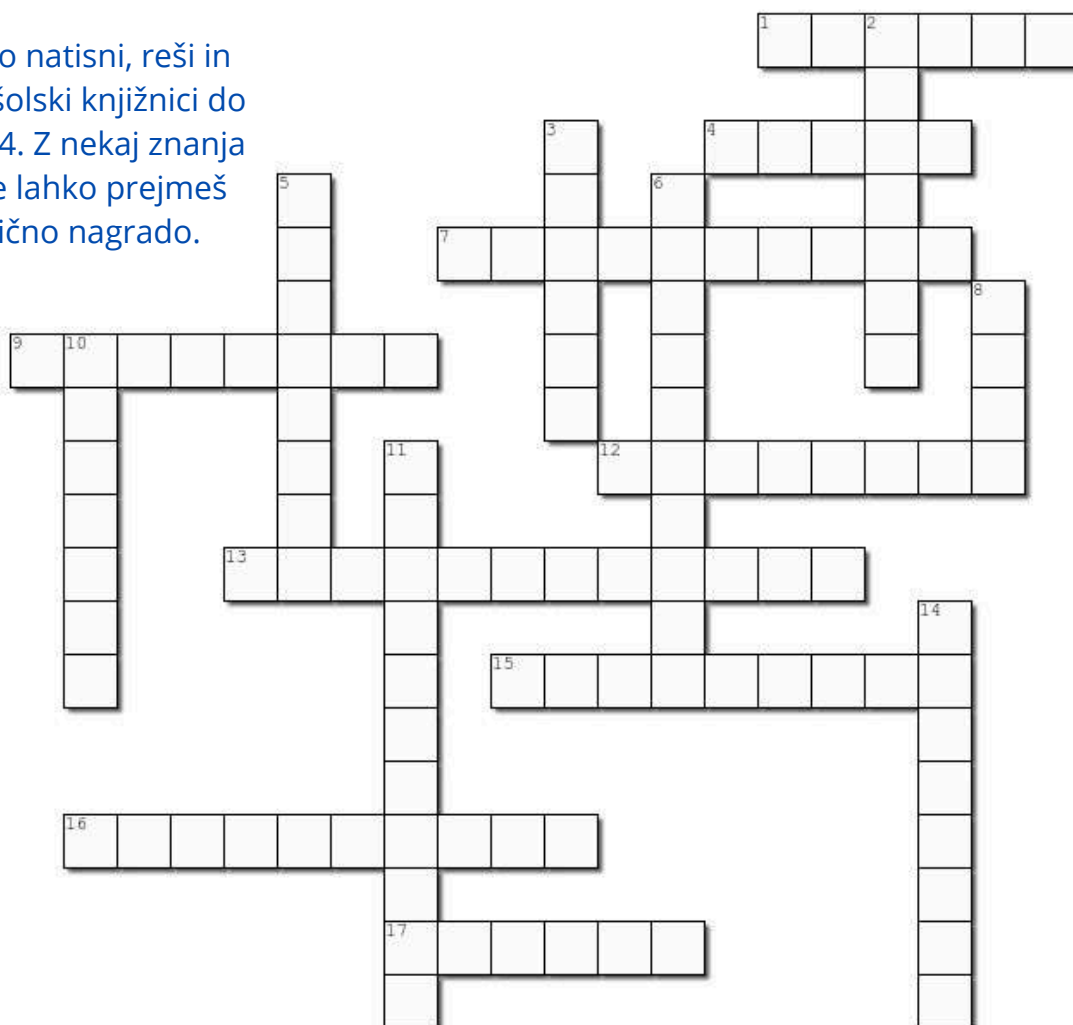
DOWN

- 1 - POPULAR SUMMER DRINK
- 2 - SOME HAVE PEARLS IN THEM
- 3 - THE OPPOSITE OF SUNRISE
- 4 - TIME WITHOUT SCHOOL
- 6 - THEY PROTECT OUR EYES
- 7 - NAME OF THE SEA CLOSEST TO SLOVENIA
- 8 - YOU USE IT TO DRY YOURSELF
- 9 - ORIGINALLY USED IN BASEBALL, WE WEAR IT ON OUR HEAD
- 11 - RED PAINFUL SKIN CAUSED BY SPENDING TOO LONG IN THE SUN
- 12 - SPENDING THE NIGHT AT YOUR FRIEND'S HOUSE
- 18 - IF LIVE GIVES YOU LEMONS MAKE A _____
- 21 - WATER IN SOLID STATE

KRIŽANKA

Križanko natisni, reši in oddaj v šolski knjižnici do 6. 9. 2024. Z nekaj znanja in sreče lahko prejmeš praktično nagrado.

Created using the Crossword Maker on TheTeachersCorner.net

Vodoravno

1. KAKO IMENUJEMO KEMIJSKI ELEMENT S SIMBOLOM P?
4. V KATEREM MESTU SMO SI OGLEDALI PREDSTAVI PETER IN VOLK IN DNEVNIK ANE FRANK?
7. POZNAME TRI SILE, KI DELUJEJO NA DALJAVO. MAGNETNA, GRAVITACIJSKA IN ...
9. DRŽAVA, KJER JE POTEKALA REVOLUCIJA LETA 1789?
12. NAJSTAREJŠA GEOLOŠKA DOBA?
13. SLIKARKA, KI JE NASLIKALA SLIKO KOFETARICA? (IME IN PRIIMEK)
15. LITERARNO OBDOBJE, V KATEREM JE USTVARJAL DR. FRANCE PREŠEREN?
16. KATERI SLOVENSKI SMUČARSKI SKAKALEC JE LETOS ZAKLJUČIL SVOJO AKTIVNO KARIERO? (IME IN PRIIMEK)
17. KATERO VRSTO PREMOGA KOPLJEJO V VELENJSKEM RUDNIKU?

Navpično

2. POZNAME TRI VRSTE OBLAKOV; VISOKE, NIZKE IN ...
3. KAKO SE IMENUJE PLOVILO, S KATERIM TURISTE VOZIJO NA BLEJSKI OTOK?
5. GLAVNO MESTO MOLDAVIJE?
6. NAJVEČJA KOST V NAŠEM TELESU?
8. KAKO SE IMENUJE ČŠOD PRI PTUJU?
10. KAKO JE NASLOV EVROPSKE HIMNE? ODA
11. KATERI JE BIL VZDEVEK LUDVIKA XIV.? (DVE BESEDI)
14. KAKO SE IMENUJEJO BOJEVNIKI IZ VIŠJIH DRUŽBENIH SLOJEV SREDNJEVEŠKE IN ZGODNJE MODERNE JAPONSKE?

pripravila Nina Rutar

PRI PRIPRAVI GLASILA SO SODELOVALE:

Nina Rutar
Monika Knez
Lara Iskra
Zarja Hrenovec
Tinkara Jaksetič
Žana Žitko

UREDNICI
Nina Rutar
Andreja Rolih

MENTORSTVO,
LEKTORIRANJE,
TEHNIČNA OBDELAVA,
NASLOVNICA:
Andreja Rolih

Kuteževo, junij 2024